

Zaak C-197/21**Verzoek om een prejudiciële beslissing****Datum van indiening:**

29 maart 2021

Verwijzende rechter:

Korkein oikeus (Finland)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

9 maart 2021

Verzoekende partijen:

Soda-Club (CO2) SA

SodaStream International BV

Verwerende partij:

MySoda Oy

KORKEIN OIKEUS	BESLISSING	[OMISSIS]
		S2019/620
VERZOEKENDE PARTIJEN	SodaStream International B.V. Soda-Club (CO2) SA	
	MySoda Oy	
VERWERENDE PARTIJEN	MySoda Oy	
	SodaStream International B.V. Soda-Club (CO2) SA	
BETREFT	Geschil betreffende merkinbreuk	

BESLISSING VAN DE KORKEIN OIKEUS (hoogste rechter in burgerlijke en strafzaken, Finland)

Voorwerp van het geding

- 1 Deze zaak betreft de vraag of iemand die CO₂-cilinders (hierna: „CO₂-flessen”) die door een merkhouder of met zijn toestemming in de handel zijn gebracht navult en verkoopt, het recht heeft om de van het merk van de merkhouder voorziene etiketten van die flessen te verwijderen en te vervangen door eigen etiketten. Wat Uniemerken betreft gaat het om de uitlegging van artikel 13, lid 2, van verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het Uniemerken, zoals gewijzigd bij [OMISSIS] **[Or. 2]** de op 23 maart 2016 in werking getreden verordening (EU) 2015/2424 (Uniemerkenverordening), en van artikel 15, lid 2, van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2017 inzake het Uniemerken (nieuwe Uniemerkenverordening). Wat nationale merken betreft gaat het om de uitlegging van artikel 7, lid 2, van richtlijn 2008/95/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2008 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten (merkenrichtlijn) en van artikel 15, lid 2, van richtlijn (EU) 2015/2436 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2015 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten (nieuwe merkenrichtlijn).
- 2 Verduidelijkt dient te worden of de zogenaamde Bristol-Myers Squibb-criteria (arrest van 11 juli 1996, Bristol-Myers Squibb e.a., gevoegde zaken C-427/93, C-429/93 en C-436/93) die zijn ontwikkeld in de rechtspraak van het Hof in verband met de beoordeling van het ompakken van waren, in het bijzonder bij parallelimport van geneesmiddelen, van toepassing zijn op de handelwijze van iemand die flessen navult en verkoopt. Het gaat hierbij vooral om de toepasselijkheid van het noodzakelijkheidsvereiste, dat tot de bovengenoemde criteria behoort, met name de vraag of de merkhouder zich kan verzetten tegen wederverkoop van de flessen wanneer de verwijdering van het etiket van de merkhouder en het aanbrengen van een nieuw etiket niet noodzakelijk zijn voor het in de handel brengen van de nagevulde flessen in de lidstaat. **[Or. 3]**
- 3 Vastgesteld dient te worden of bij de beoordeling van de gegronde reden van de merkhouder om zich te verzetten tegen de wederverkoop van omgepakte waren eenvormige criteria dienen te worden toegepast, ongeacht of bij de handelwijze sprake is van parallelimport van in een andere lidstaat verkregen waren dan wel van ompakking van oorspronkelijk in dezelfde lidstaat in de handel gebrachte waren. Daarnaast is het niet duidelijk of de handelwijze van degene die de CO₂-flessen navult moet worden beschouwd als ompakking, het aanbrengen van een nieuw etiket daaronder begrepen, in de zin van de rechtspraak van het Hof.
- 4 Bij toepasselijkheid van het noodzakelijkvereiste dient voorts te worden verduidelijkt welk belang in dit verband dient te worden toegekend aan de bestemming van de litigieuze waren (de CO₂-flessen), namelijk navulling. In dit

verband is het eveneens onduidelijk of de regelmatige vervanging van de etiketten door de persoon die navult kan worden beschouwd als noodzakelijk voor het in de handel brengen van de waren, op grond dat bij een deel van de voor navulling geretourneerde flessen het originele etiket van de merkhouder die de fles oorspronkelijk in de handel heeft gebracht, kan zijn beschadigd of al eerder kan zijn vervangen door het etiket van een andere persoon die navult. **[Or. 4]**

Relevante feiten

Aanhangige zaak

- 5 Soda-Club (CO2) SA (hierna tezamen met SodaStream International B.V.: „SodaStream”) is houdster van de nationale merken SODASTREAM, ingeschreven onder nummer 70211, en SODASTREAM, ingeschreven onder nummer 77984. Bovendien is Soda-Club (CO2) SA houdster van het onder nummer 87957 ingeschreven Uniemerkt SODA-CLUB. SodaStream International B.V. is houdster van het onder nummer 295923 ingeschreven Uniemerkt SODASTREAM, het onder nummer 1039965 ingeschreven Uniemerkt SODASTREAM en het onder nummer 1246511 ingeschreven Uniemerkt SODASTREAM. Bovengenoemde ingeschreven merken SODASTREAM en SODA-CLUB hebben betrekking op zowel koolstofdioxide als de litigieuze flessen.
- 6 SodaStream verkoopt in Finland bruiswatertoestellen voor dranken van het merk Sodastream. De verkoopverpakking van het apparaat bevat onder meer een navulbare aluminium CO2-fles, met daarop het merk SODASTREAM of SODA-CLUB gegraveerd. Op de CO2-flessen is tevens een etiket voorzien van het merk SODASTREAM of SODA-CLUB aangebracht. SodaStream biedt de nagevulde betrokken flessen ook afzonderlijk aan.
- 7 MySoda Oy verkoopt in Finland bruiswatertoestellen voor dranken van het merk MySoda in een verpakking zonder CO2-fles. Sinds juni 2016 worden in Finland gevulde CO2-flessen, die behalve op de eigen bruiswatertoestellen ook op onder meer die van SodaStream **[Or. 5]** passen, door MySoda Oy verkocht en in de handel gebracht. Bij een deel van deze flessen gaat het om nagevulde CO2-flessen die oorspronkelijk door SodaStream in de handel zijn gebracht, zoals hierboven beschreven.
- 8 Na ontvangst, via de distributeur, van de door de consument leeg geretourneerde, van SodaStream afkomstige CO2-flessen, heeft MySoda Oy eerst het daarop aanwezige etiket van SodaStream verwijderd. Na de navulling van de flessen heeft zij daarop haar eigen etiket op die manier aangebracht dat de graveringen op de flessen, met inbegrip van het merk SODASTREAM of SODA-CLUB, zichtbaar bleven.

- 9 MySoda Oy heeft op de betrokken flessen twee verschillende etiketten aangebracht:
- op een roze etiket is in grote letters verweerders logo MySoda weergegeven, alsmede de tekst „Finse koolstofdioxide voor bruiswatertoestellen”. De in een klein lettertype weergegeven productinformatie bevat een verwijzing naar de onderneming die de fles heeft nagevuld en waarvan de huidige handelsnaam MySoda Oy is, en naar de website van MySoda Oy voor bijkomende informatie;
 - op een wit etiket staat in grote letters in vijf talen het woord koolstofdioxide. De in een klein lettertype weergegeven productinformatie bevat een verwijzing naar de onderneming die de fles heeft nagevuld, met de huidige handelsnaam MySoda Oy [Or. 6], alsmede de vermelding dat er geen band bestaat tussen enerzijds deze onderneming en anderzijds de oorspronkelijke leverancier van de fles of de onderneming of merken die op de fles vermeld zijn. Voor bijkomende informatie wordt verwezen naar de website van MySoda Oy
- 10 SodaStream heeft MySoda Oy geen toestemming verleend voor de hierboven uiteengezette handelwijze.
- 11 CO2-flessen zijn in Finland bij de detailhandel verkrijgbaar in de rekken en bij informatiepunten en kassa's in winkels. SodaStream en MySoda Oy bieden de CO2-flessen niet zelf rechtstreeks in eigen winkels aan de consument aan.
- 12 SodaStream heeft in haar verzoekschrift primair gevorderd dat wordt vastgesteld dat MySoda Oy in Finland inbreuk heeft gemaakt op bovengenoemde merken van SodaStream door die zonder toestemming in het economische verkeer te gebruiken, te weten door het in de handel brengen en verkopen van door deze merken aangeduide, nagevulde CO2-flessen
- (i) waarop bovendien zonder toestemming van SodaStream het eigen merk van MySoda Oy is aangebracht en waarvan de oorspronkelijke etiketten zijn vervangen door nieuwe, of
 - (ii) waarvan de oorspronkelijke etiketten zijn vervangen door nieuwe.
- SodaStream heeft voorts een vordering tot staking van de inbreukmakende handelwijze ingesteld en heeft vergoeding [Or. 7] en schadevergoeding gevorderd.

Tussenuitspraak van de Markkinaoikeus (handelsrechter) van 5 september 2019

- 13 De Markkinaoikeus heeft in zijn tussenuitspraak beslist over de vordering tot vaststelling van de inbreuk en over de vordering tot staking van SodaStream. Deze rechter heeft deze vorderingen toegewezen voor zover MySoda Oy op de hierboven uiteengezette wijze roze etiketten heeft gebruikt en de vorderingen afgewezen met betrekking tot de witte etiketten.

- 14 De Markkinaoikeus heeft geoordeeld dat de aan de merken van SodaStream verbonden exclusieve rechten zijn uitgeput met betrekking tot de oorspronkelijk door SodaStream in het verkeer gebrachte CO2-flessen. In deze zaak ging het er derhalve om of SodaStream een gegronde reden in de zin van de toepasselijke regelgeving had om zich te verzetten tegen de handelwijze van MySoda Oy.
- 15 Deze rechter heeft bij zijn beoordeling niet de door SodaStream aangevoerde Bristol-Myers Squibb-criteria toegepast, op grond dat in de onderhavige zaak geen sprake is van parallelimport maar van een handelwijze die zich afspeelt binnen één lidstaat. In plaats daarvan heeft hij zijn beslissing gebaseerd op het arrest van het Hof in de zaak Viking Gas (C-46/10, EU:C:2011:485). **[Or. 8]**
- 16 De Markkinaoikeus heeft geoordeeld dat niet was aangetoond dat de handelwijze van MySoda Oy ertoe leidt dat de CO2-flessen of de inhoud ervan in die mate worden veranderd of verslechterd dat vanwege de daarmee verband houdende veiligheidsrisico's de reputatie van SodaStream wordt geschaad of SodaStream schade lijdt zodat er een gegronde reden is om zich te verzetten tegen de handelwijze van MySoda Oy.
- 17 Volgens deze rechter heeft MySoda Oy, voor zover zij witte etiketten heeft gebruikt, evenmin een verkeerde indruk gewekt over het bestaan van een economische band tussen haar en SodaStream.
- 18 De Markkinaoikeus was daarentegen van oordeel dat het roze etiket wordt gebruikt op een wijze die bij de redelijk geïnformeerde, omzichtige en oplettende gemiddelde consument de indruk kan wekken dat er tussen SodaStream en MySoda Oy een zekere economische band bestaat. Volgens deze rechter wordt met het etiket met daarop het dominant aanwezige logo van MySoda Oy, mede gelet op de verkoopomstandigheden, bij de consument bij het bekijken van de CO2-fles de indruk gewekt dat de fles afkomstig is van MySoda Oy. Voor SodaStream was er derhalve in dat opzicht een gegronde reden om zich te verzetten tegen de handelwijze van MySoda Oy. **[Or. 9]**

Hoger beroep bij de Korkein oikeus

- 19 Zowel SodaStream als MySoda Oy heeft hoger beroep ingesteld tegen de tussenuitspraak van de Markkinaoikeus. De Korkein oikeus heeft het hoger beroep van beide partijen ontvankelijk verklaard. Bij deze beroepen gaat het om de vraag of SodaStream een gegronde reden heeft om zich te verzetten tegen de handelwijze van MySoda Oy.
- 20 SodaStream voert in wezen aan dat de verwijdering van het etiket dat is voorzien van haar merk en dat de herkomst van de CO2-fles aanduidt, en de vervanging ervan door het etiket van MySoda Oy op zich al een gegronde reden vormen om zich te verzetten tegen de handelwijze van MySoda Oy. Volgens SodaStream is sprake van heretikettering van een waar waardoor de herkomstaanduidende functie van het merk naar haar aard wordt ondermijnd en waarop derhalve de in de

rechtspraak van het Hof vastgestelde Bristol-Myers Squibb-criteria betreffende ompakking – of minstens het noodzakelijkheidsvereiste – moeten worden toegepast. SodaStream stelt dat zij het recht heeft om zich te verzetten tegen de handelwijze van MySoda Oy, omdat vervanging van het etiket niet noodzakelijk is voor het in de handel brengen van de nagevulde CO₂-flessen. De informatie over de persoon die de fles heeft nagevuld kan worden meegedeeld op een wijze die minder ingrijpend is voor de rechten van de merkhouder, bijvoorbeeld door het aanbrengen van een sticker op de fles. SodaStream voert verder als gegronde reden aan dat door de handelwijze van MySoda Oy de onjuiste indruk wordt gewekt dat er een economische band bestaat tussen haar en MySoda Oy. [Or. 10]

- 21 MySoda Oy meent dat de Bristol-Myers Squibb-criteria niet van toepassing zijn op een situatie van binnenlandse handel en dat vervanging van het etiket op de nagevulde CO₂-fles niet op een lijn kan worden gesteld met het in het kader van parallelimport ompakken voor de verkoop van originele en voor de eerste keer aan de consument aan te bieden waren. Het vervangen van het etiket doet niet af aan de functie van het merk als aanduiding van de herkomst van de fles, omdat het relevante publiek het etiket uitsluitend opvat als aanduiding van de herkomst van in de fles aanwezige koolstofdioxide en van de persoon die die fles heeft nagevuld, en de gravering op de fles opvat als aanduiding van de herkomst van de fles. Vervanging van het etiket is volgens MySoda Oy hoe dan ook noodzakelijk voor het in de handel brengen van de nagevulde flessen, omdat informatie betreffende de persoon die de fles heeft nagevuld op een op de fles aangebrachte sticker bij de consument en de distributeurs verwarring zou kunnen zaaien over de laatste persoon die de fles heeft nagevuld en over de verantwoordelijkheid daarvoor. Bovendien is het voor distributeurs van wezenlijk belang dat de fles slechts één streepjescode heeft. Het vervangen van het etiket is volgens MySoda Oy ook noodzakelijk omdat het etiket van een deel van de door SodaStream in het verkeer gebrachte flessen beschadigd of losgekomen is. MySoda Oy stelt dat haar handelwijze strookt met de gangbare praktijk in de betreffende sector in Finland, volgens welke SodaStream zelf ook handelt. Volgens MySoda Oy kunnen de door haar verwijderde etiketten van de vorige persoon die de flessen gevuld heeft, ook andere etiketten zijn [Or. 11] dan die van de merkhouder, die de fles met daarop de gravering van het merk oorspronkelijk in het verkeer had gebracht.

Toepasselijke bepalingen

Unierecht

- 22 Volgens artikel 13, lid 1, van de Uniemerkenverordening en artikel 15, lid 1, van de nieuwe Uniemerkenverordening verleent een Uniemerkenhouder niet het recht het gebruik daarvan te verbieden voor waren die onder dit merk door de houder of met diens toestemming in de Europese Economische Ruimte in de handel zijn gebracht. Volgens lid 2 van deze artikelen is lid 1 niet van toepassing wanneer er voor de houder gegronde redenen zijn om zich te verzetten tegen

verdere verhandeling van de waren, met name wanneer de toestand van de waren, nadat zij in de handel zijn gebracht, gewijzigd of verslechterd is.

- 23 Volgens artikel 7 van de merkenrichtlijn en het daarmee overeenstemmende artikel 15, lid 1, van de nieuwe merkenrichtlijn staat het aan het merk verbonden recht de houder niet toe het gebruik daarvan te verbieden voor waren die onder dit merk door de houder of met zijn toestemming in de Gemeenschap in de handel zijn gebracht. Volgens artikel 7, lid 2, van de merkenrichtlijn is lid 1 niet van toepassing wanneer er voor de houder gegronde redenen zijn om zich te verzetten tegen verdere verhandeling van de waren, met name wanneer de toestand van de waren, nadat zij in de handel zijn gebracht, **[Or. 12]** gewijzigd of verslechterd is.

Nationale bepalingen

- 24 Volgens § 9, lid 1, van de op nationale merken toepasselijke tavaramerkkilaki (Finse merkenwet) staat het aan het merk verbonden recht de houder niet toe het gebruik daarvan te verbieden voor waren die onder dit merk door de houder of met zijn toestemming in de Europese Economische Ruimte in de handel zijn gebracht. Volgens § 9, lid 2, staat het aan het merk verbonden recht, niettegenstaande het bepaalde in lid 1, de houder toe om het gebruik daarvan te verbieden voor waren wanneer er voor de houder gegronde redenen zijn om zich te verzetten tegen verdere aanbidding of verhandeling van de waren. De merkhouder kan het gebruik van het merk met name verbieden wanneer de toestand van de waren, nadat zij in de handel zijn gebracht, gewijzigd of verslechterd is. De nationale bepaling is gebaseerd op artikel 7 van de merkenrichtlijn en artikel 15 van de nieuwe merkenrichtlijn.
- 25 Gelet op de duur van de vermeende inbreuk zijn ook de tot 31 augustus 2016 geldende § 10a van de merkenwet (zoals gewijzigd door wet 1715/1995) en de tot 30 april 2019 geldende § 8 van de merkenwet (zoals gewijzigd door wet 616/2016) van toepassing, die inhoudelijk overeenstemmen met de hierboven omschreven geldende bepalingen van de merkenwet. **[Or. 13]**

Noodzaak van het verzoek om een prejudiciële beslissing

- 26 In de bij de Korkein oikeus aanhangige zaak betreffende merkinbreuk vereist een met redenen omklede beslissing dat de bepalingen van de Uniemerkenverordeningen en de merkenrichtlijnen betreffende uitputting van het aan het merk verbonden recht worden uitgelegd. Het Unierecht bevat geen specifieke bepalingen over de omstandigheden waarin er voor de merkhouder gegronde redenen zijn om zich te verzetten tegen de verdere verhandeling van in de handel gebrachte waren. Ook de rechtspraak van het Hof betreffende gegronde redenen biedt geen duidelijk antwoord op de in deze zaak aan de orde zijnde vragen.

Context van de eerste, de tweede en de derde vraag

- 27 Volgens vaste rechtspraak van het Hof brengt ompakking van parallel geïmporteerde geneesmiddelen, met inbegrip van heretikettering, naar haar aard risico's mee voor de herkomstgarantie die met het merk wordt beoogd en tast zij als zodanig het specifieke voorwerp van het merk aan (arresten van 23 april 2002, Boehringer Ingelheim e.a., C-143/00, punten 29-30, en 26 april 2007, Boehringer Ingelheim e.a., C-348/04, punten 28-30). Volgens vaste rechtspraak kan de merkhouder zich verzetten tegen verhandeling van omgepakte waren, tenzij de wederverkoper aantoont dat de handelwijze voldoet aan de zogenaamde Bristol-Myers Squibb-criteria (arrest van 26 april 2007, Boehringer Ingelheim e.a., C-348/04, punten 52-53). **[Or. 14]** Door de merkhouder kan derhalve ompakking van een waar worden verboden, tenzij die ompakking noodzakelijk is om de parallel ingevoerde waren te kunnen verhandelen en de rechtmatige belangen van de merkhouder worden beschermd (arrest van 23 april 2002, Boehringer Ingelheim e.a., C-143/00, EU:C:2002:246, punt 34).
- 28 Het Hof heeft richtsnoeren gegeven voor de beoordeling van het bestaan van gegronde redenen wanneer iemand die gasflessen navult, zijn eigen etiketten heeft aangebracht op de flessen die in dezelfde lidstaat in de handel werden gebracht (arrest van 14 juli 2011, Viking Gas, C-46/10, EU:C:2011:485). Het Hof heeft in het arrest erop gewezen dat een gegronde reden om zich te verzetten tegen de handelwijze van die persoon onder meer bestaat wanneer er van dat teken gebruik wordt gemaakt op een wijze die de indruk kan wekken dat er een economische band bestaat tussen de merkhouder en die persoon (punt 37). Het Hof heeft in dit verband niet verwezen naar de rechtspraak betreffende ompakking of naar de Bristol-Myers Squibb-criteria.
- 29 Uit de bestaande rechtspraak van het Hof blijkt niet of het noodzakelijkheidsvereiste van toepassing is op ompakking van waren die in dezelfde lidstaat in de handel zijn gebracht. Het hierboven genoemde arrest Viking Gas verschilt onder meer van de onderhavige zaak omdat het in dat arrest ging om een situatie waarbij de merken die de merkhouder op de oorspronkelijk door hem in de handel gebrachte flessen had aangebracht **[Or. 15]**, niet werden verwijderd of verhuld. Het Hof achtte deze omstandigheid een relevante factor omdat deze lijkt uit te sluiten dat een dergelijke etikettering de toestand van de flessen wijzigt door hun oorsprong te maskeren (punt 41). In de onderhavige zaak heeft de persoon die de CO₂-flessen heeft nagevuld echter de etiketten met het merk van de merkhouder verwijderd en vervangen door zijn eigen etiketten. Zowel het originele etiket als het etiket van die persoon bedekt het grootste gedeelte van de fles en laat alleen het bovenste gedeelte van de fles en de flessenhals onbedekt, waarop onder meer het merk is gegraveerd van degene die de fles oorspronkelijk in de handel heeft gebracht.
- 30 Verder is het onduidelijk of het verwijderen van het etiket van de merkhouder en het aanbrengen van een nieuw etiket op de waar, zoals aan de orde in het hoofdgeding, dienen te worden beschouwd als ompakking, daaronder begrepen

heretikettering, in de zin van de hierboven aangehaalde rechtspraak van het Hof. Verduidelijkt dient te worden welk belang in dit verband moet worden toegekend aan de bestemming van de betrokken waar (de CO2-fles) en aan het feit dat de door de distributeur aangeboden waar is samengesteld uit de fles die afkomstig is van de merkhouder en de koolstofdioxide die afkomstig is van de persoon die de fles navult. Indien wordt aangenomen dat het relevante publiek het etiket uitsluitend opvat als een verwijzing naar de herkomst van de koolstofdioxide, ook al heeft de merkhouder bij het oorspronkelijk in de handel brengen van de CO2-fles [Or. 16] op de fles een van het merk voorzien etiket aangebracht teneinde ook de herkomst van de fles aan te duiden, is onduidelijk of dit van doorslaggevend belang is.

Context van de vierde vraag

- 31 Volgens de rechtspraak van het Hof mogen de middelen die degene die zich met de heretikettering bezighoudt, gebruikt om de parallelhandel mogelijk te maken, het specifieke voorwerp van het merkrecht zo min mogelijk aantasten. Wanneer de vermeldingen op de originele etiketten voldoen aan de in de lidstaat van bestemming geldende etiketteringsvoorschriften, doch die voorschriften aanvullende inlichtingen verlangen, is het niet nodig de oorspronkelijke etiketten te verwijderen en opnieuw aan te brengen of te vervangen. In dat geval kan het aanbrengen van een simpele sticker met die aanvullende inlichtingen op de betrokken flessen voldoende zijn (arrest van 11 november 1997, Loendersloot, C-349/95, EU:C:1997:530, punt 46). Uit de rechtspraak volgt tevens dat aan het noodzakelijkheidsvereiste niet is voldaan, wanneer de parallelimporteur met zijn handelwijze uitsluitend een commercieel voordeel nastreeft (arrest van 12 oktober 1999, Upjohn, C-379/97, EU:C:1999:494, punt 44).
- 32 Bij het aanbieden van nagevulde CO2-flessen dient er informatie te worden verstrekt over degene die de navulling heeft verricht. Voor zover de vervanging van het etiket op de CO2-fles wordt beoordeeld aan de hand van de Bristol-Myers Squibb-criteria, kan uit de bestaande rechtspraak van het Hof niet worden afgeleid of en op welke wijze [Or. 17] rekening kan worden gehouden met de bestemming van de litigieuze waren bij de beoordeling of is voldaan aan het noodzakelijkheidsvereiste. De litigieuze CO2-flessen zijn bestemd om herhaaldelijk te worden nagevuld en verkocht, waardoor de toestand van de daarop aangebrachte originele etiketten kan verslechteren. Vastgesteld dient te worden of de beschadiging of het loskomen van het door de merkhouder op de fles aangebrachte etiket, of het feit dat een andere persoon al eerder het originele etiket heeft vervangen door zijn eigen etiket, een element kan zijn op grond waarvan het wisselen van het etiket of het vervangen ervan door het etiket van degene die navult, kan worden beschouwd als noodzakelijk voor het in de handel brengen van de nagevulde flessen.

Prejudiciële vragen

33 Na partijen in de gelegenheid te hebben gesteld hun standpunt kenbaar te maken met betrekking tot de inhoud van het verzoek om een prejudiciële beslissing, heeft de Korkein oikeus de behandeling van de zaak geschorst en het Hof de volgende prejudiciële vragen voorgelegd:

1. Zijn de in de rechtspraak van het Hof betreffende ompakking en heretikettering bij parallelimport ontwikkelde zogenaamde Bristol-Myers Squibb-criteria, en in het bijzonder het noodzakelijkheidsvereiste, ook van toepassing wanneer het gaat om ompakking of heretikettering van door de merkhouder of met zijn toestemming in een lidstaat in de handel gebrachte waren [Or. 18] met het oog op wederverkoop in dezelfde lidstaat?

2. Wanneer de merkhouder de met koolstofdioxide gevulde fles bij het in de handel brengen ervan heeft voorzien van zijn merk, dat zowel op het etiket van de fles is aangebracht als op de flessenhals is gegraveerd, zijn dan bovengenoemde Bristol-Myers Squibb-criteria en in het bijzonder het noodzakelijkheidsvereiste van toepassing wanneer een derde met het oog op wederverkoop de fles navult met koolstofdioxide, het oorspronkelijke etiket daarvan verwijdert en vervangt door een etiket met zijn eigen teken, terwijl het merk van degene die de fles in de handel heeft gebracht zichtbaar blijft in de graving op de flessenhals?

3. Kan in de hierboven beschreven situatie worden geoordeeld dat het verwijderen en vervangen van het van het merk voorziene etiket in beginsel de functie van het merk als aanduiding van de herkomst van de fles ondermijnt, of is het voor de toepasselijkheid van de voorwaarden voor ompakking en heretikettering relevant dat:

– dient te worden aangenomen dat het relevante publiek het etiket uitsluitend opvat als een verwijzing naar de herkomst van de koolstofdioxide (en derhalve naar degene die de fles heeft nagevuld); of

– dient te worden aangenomen dat het relevante publiek van mening is dat het etiket minstens gedeeltelijk ook naar de herkomst van de fles verwijst? [Or. 19]

4. Voor zover het verwijderen en vervangen van het etiket op de CO₂-flessen wordt beoordeeld aan de hand van het noodzakelijkheidsvereiste, kan dan een incidentele beschadiging of het loskomen van de etiketten die zijn aangebracht op de door de merkhouder in de handel gebrachte flessen, of de verwijdering of vervanging daarvan door een persoon die voordien de fles heeft nagevuld [Or. 20], een element zijn op grond waarvan het regelmatig vervangen van de etiketten door een etiket van degene die navult kan worden beschouwd als noodzakelijk voor het in de handel brengen van de nagevulde flessen?

[OMISSIS]

WERKDOCUMENT